

שי עולמות

העלון השבועי של ישיבת "נצח מאיר" ישיבתו של הרה"ח שמעון יוסף הכהן ויוזפלד שליט"א

רח' הרב סלט 7, ירושלים, טל' 050-4161022

ירושלים עיה"ק תר"ת בב"א. יום ו' עש"ק לסדר פקודי לכבוד ... אחרשה"ט!

בעזרת ה' אכתוב לך משהו השייך לפרשת השבוע. **"למטה דן הרש וחושב ורוקם"** (שמות לח, כג).

רבינו הקדוש ז"ל הכריז (לקוטי מוהר"ן תנינא, סי' כה) ההתבודדות הוא מעלה עליונה וגדולה מן הכל. דהיינו לקבוע לו על כל פנים שעה או יותר להתבודד לבדו באיזה חדר או בשדה, ולפרש שיחתו בינו לבין קונו בטענות ואמתלאות בדברי חן וריצוי ופיוס, לבקש ולהתחנן מלפניו יתברך שיקרבו אליו לעבודתו באמת, ותפילה ושיחה זו יהיה בלשון שמדברים בו, שאזי קל וקרוב יותר לשבר לבו, כי הלב נמשך וקרוב יותר אל הנ"ל, מחמת שהוא מורגל בו, ע"כ יכול לפרש כל שיחתו, ואת כל אשר עם לבבו ישיח ויספר לפניו יתברך, הן חרטה ותשובה על העבר, והן בקשת תחנונים לזכות להתקרב אליו יתברך מהיום והלאה באמת, ויזהר מאד

לא כל אדם זוכה לזה, כי היום חולף ועובר אצלו, ואין לו פנאי ליישב עצמו אפילו פעם אחת כל ימי חייו, על כן צריכים להתגבר לראות ליחד לו פנאי ליישב עצמו היטב על כל מעשיו, אשר הוא עושה בעולם, אם כך ראוי לו לבלות ימיו במעשים כאלו. עוד מבואר בדברי רבינו ז"ל שטוב להאדם בשעה ששוכב על מיטתו לישון להרגיל עצמו לשפוך שיחו לפני השי"ת ולבקשו שיזכה להתקרב לעבודתו יתברך. ואם אינו זוכה אז לדבר דיבורים לפניו יתברך מחמת התגברות לבו האבן, על כל פנים ירגיל עצמו להתאנח על שרחוק מהשי"ת. והנה אדם שצריך לדבר עם המלך! אינו מתחיל מיד לברבר דיבורים בלי מחשבה, אלא מקודם צריך לשתוק ליישב דעתו ולחשוב מה לדבר ואז לרקום את דבריו, וזה בחי' מ"ש "חרש וחושב ורוקם", היינו שיתנהג כחרש שאינו שומע ואינו מדבר (תוימות פ"א מ"ב) כדי ליישב דעתו, ואז יעבור לבחי' חושב מה לדבר, ורק אז רוקם דבריו, ועצה הנ"ל היא אחיעזר ואחיסומך ותמיכה, למטה דן, היינו לקבוצה של עובדי ה' הדנים א"ע על מעשיהם וחושבים חשבונם של עולם, ומתבודדים לפני קונם. ויהי חלקנו עמהם.

חכמת אדם תאיר פניו

וְכָל מִי שִׁשָּׁשׁ בּוֹ מַדּוֹת רְעוּת, הוּא נִכְנָע תַּחַת אוֹתָם הַעֲבוֹיִם שֶׁהֵם כְּרוּכִים וּמְקַשְּׂרִים לְאוֹתָם הַמַּדּוֹת רְעוּת. וְזוֹהוּ (אָבוֹת פָּרָק ג'): 'כָּל הַפּוֹרֵק מִמְּנוּ עַל תּוֹרַת נִזְתָּן עָלָיו עַל מַלְכוּת וְעַל הַרְדָּ אֲרִיז, הֵינִי שֹׁעֵבֵד בְּגִשְׁמִיּוֹת, שְׁוֹהוּ בְּחִינַת עַל מַלְכוּת. וְגַם הַרְדָּ אֲרִיזוֹת, דְּהֵינִי הַמַּדּוֹת רְעוּת שֶׁל הַעֲבוֹיִם, שְׁוֹהוּ בְּחִינַת עַל הַרְדָּ אֲרִיז. כִּי עַל־יְדֵי שִׁפְרָק מִמְּנוּ עַל תּוֹרַת, שְׁוֹהוּ בְּחִינַת ע' אֲנִפִּין נְהִירִין, עַל־יְדֵי־הַ מַתְנַפְּרִין עָלָיו בְּחִינַת ע' אֲנִפִּין חֲשׂוּכִין, שֶׁהֵם הַשֹּׁעֵבֵד וְהַמַּדּוֹת רְעוּת שֶׁל הַעֲבוֹיִם, שְׁוֹהוּ בְּחִינַת עַל מַלְכוּת וְעַל הַרְדָּ אֲרִיז כִּנ"ל. אֲבָל, 'כָּל הַמְּקַבֵּל עָלָיו עַל תּוֹרַת מַעֲבִירִין מִמְּנוּ עַל מַלְכוּת וְעַל הַרְדָּ אֲרִיז, הֵינִי מִי שְׁלוֹמֵד בְּעִיּוֹן, שִׁמְעֵנִי וּמְכִיז חַכְמֹת הַתּוֹרָה, שְׁוֹהוּ בְּחִינַת אֲנִפִּין נְהִירִין, בְּחִינַת (קִהְלַת ח): "חַכְמַת אָדָם תְּאִיר פָּנָיו", עַל־יְדֵי־הַ מַעֲבִירִין מִמְּנוּ עַל מַלְכוּת וְעַל הַרְדָּ אֲרִיז, כִּי נִתְפַּמֵּל מִמְּנוּ הַשֹּׁעֵבֵד וְהַתְּאֵאוֹת וְהַמַּדּוֹת רְעוּת שֶׁלָּהֶם, שֶׁהֵם בְּחִינַת אֲנִפִּין חֲשׂוּכִין, עַל־יְדֵי שִׁקְבָּל עָלָיו עַל תּוֹרַת, שְׁוֹהוּ בְּחִינַת אֲנִפִּין נְהִירִין כִּנ"ל. (ליקו"מ קא)

להרגיל עצמו להתמיד בזה מדי יום ביום שעה מיוחדת. והנהגה זו היא גדולה במעלה מאד והוא דרך עצה טובה מאד להתקרב אליו יתברך, כי זאת היא עצה כללית שכולל הכל. ודע שכמה וכמה צדיקים גדולים מפורסמים סיפרו שלא באו למדריגתם רק על ידי הנהגה זו העולה למעלה למעלה. ורבינו ז"ל גילה לנו אשר אין שום עצה להנצל מגודל התגברות היצר שתמיד הוא משתוקק ומתאוה להכשיל את האדם, רק ע"י התבודדות אשר כל אדם באיזה מקום ובאיזה זמן שהוא ובאיזה מדריגה שהוא, כפי אשר כל אחד יודע את נגעי לבבו ומכאבי נפשו, יקבע לעצמו מקום מיוחד לשפוך שם לבבו לפניו יתברך מכל מה שעובר עליו ולבקשו שיקרבהו לעבודתו יתברך ויעזרהו שלא יתפס ברשת הבעל דבר חס ושלום. ואפי' אם ח"ו כבר נכשל במה שנכשל, אם לא יתאייש עצמו מצעקה ותפילה להשם יתברך יזכה בודאי לקום מנפילתו (ע' בספר השתפכות הנפש בהקדמתו). ואיתא בספר שיחות הר"ן (סימן ז) שטוב מאד מי שיכול לשפוך שיחו לפני השי"ת ברחמים ותחנונים

בברכת התורה וכמו"ס

שמעון יוסף הכהן ויוזפלד

מלאכת המשכן

ידוע, שכל החיות שבעולם, בכלל ובפרט, הפל נמשך רק מהתורה הקדושה, ועל-כן כלליות הבריאה כמו שגברא, עקר חיותה מהתורה כמו שנתנה מהשמים. ועל-כן נברא העולם מחסר תקון, וגמר תקונו הוא על-ידי האדם דיקא, להורות שגם התורה הקדושה בכלל כמו שנתנה היא כפיכחול מחסרת תקון, ועקר תקונה ושלמותה על-ידי החכמים האמתיים שביכל דור, שלקחם נתנה התורה ללרשה ולחדש בה, שנה עקר תקון ושלמות התורה שהוא רק על-ידי אמונת חכמים, כי בלא החכמים אמתיים, לא היו יודעין מהתורה שום דבר, ומשם, מחכמת האמת של החכמים שעושים ומחדשים בכל פעם פמה אמונת ומלאכות נפלאות בהתורה הקדושה, משם מקבלים כהם גם כל בעלי אמונת בגשמיות, העוסקים להשלים כל פרטי הבריאה בגשמיות. ועל-כן כל המלאכות והאמונות שבעולם כלולים בל"ט מלאכות המשכן, ומשם עקר קיומם וחייתם; כי עקר פגם הטא-העגל היה על-ידי פגם אמונת חכמים (שלא האמינו במשה כל-פה, כמו שכתוב: "כי זה משה האיש אשר וכי לא ידענו מה היה לו"). ע"כ בפנים). ומלאכת המשכן היה התשובה והתקון לזה, ומשם נמשך התקון לכל האמונות שבעולם, שכלם נמשכין ונשתלשלין משלמות התורה הקדושה שגשגלמת בכל דור על ידי תקון אמונת חכמים.

(אוצר היראה אמונה אות קסא)

כבן המתחטא לפני אביו. כי הלא השי"ת כבר קראנו בנים, כמ"ש (דברים יד, א) בנים אתם לה' אליכם. על כן טוב מאד לפרש שיחתו וצערו לפניו יתברך כבן המתחטא וקובל לפני אביו בתנועות של חן ורחמים. ואף אם נדמה להאדם שלפי מעשיו אינו כבן לפניו יתברך, עם כל זה, הלא השי"ת קראנו בנים. כנ"ל. (כי בין כך ובין כך קראוים לך בנים, כמ"ש חז"ל קדושי לו, א), ואם עתה הוא מגרש אותי ח"ו מבחינת בן, הטוב בעיניו יעשה, אבל עלי לעשות את שלי לעשות את עצמי כבן, ומה טוב כשיכול לעורר לבו בתחנונים עד שיבכה ויוריד דמעות, כבן לפני אביו. ועוד איתא בשיחות הר"ן (סי' מז) שצריך לזה זכיה גדולה שיזכה ליישב עצמו שעה אחת ביום, ושיהיה לו חרטה, על מה שצריכים להתחרט, כי

"ויברך בכל אשר תעשה"

עקר הפרנסה נמשכת רק מהשם יתברך לבד, ועל-כן צריכין רק לבטח בהשם. ומה שצריכין לעשות איזה עסק בשביל פרנסה, כמו שפיתוב: "ויברך בכל אשר תעשה" וכמו שדרשו רבותינו ז"ל, כל זה הוא רק בשביל להמשיך על-ידי-זה רוחניות אלקות לתוך צמצומים, שזה בחינת מלאכת המשכן ומלאכת מעשה בראשית, שעל-ידי-זה ממשיכין שכינת אלקותו יתברך למטה בארץ בנה העולם, עד שעל-ידי-זה נמשך פרנסה ואכילה באפן בנה שתתגדל ותשלם האמונה על-ידי האכילה והפרנסה, כמבאר בפנים. וזה: "בטח ביה' ועשה טוב, שכן ארץ ורעה אמונה". עין פנים.

(הלכות הפקר ונכסיהג, הל' ד, אות ג)

התפללות והשיחות – בגין המשכן

צריך האדם להרבות בתפלה מאד מאד כל מי חיינו. ואפלו כשזוגה שמתפלל הרבה ואינו נענה, והתאוות והבלבולים מתגברים עליו בכל פעם ביותר, אף-על-פי-כן אל יטעה שתפלתינו הם לריק, חס ושלום, רק ידע ויאמין שאין שום דבור נאבד לעולם, וכל תפלה ושיחה בינו לבין קונו עושה רושם, והצדיקי-אמת מלקטים כל אלו התפללות והשיחות ובונים מהם בנינים נפלאים, בחינת בגין המשכן. וצריך כל אחד להתחזק הרבה בתפלה ושיחה תמיד, יהיה איך שיהיה, עד אשר על-ידי רבוי התפללות יהיה נשלם הבגין בשלמות, ואז יכמרו רחמיו יתברך ויקרב אותו בשלמות, וישב אל ה' וירחמהו. אף-על-פי-כן, כשיהיה לו איזה ישועה, אל יטעה שעל-ידי תפלתינו ומעשיו הטובים פעל זאת, רק ידע שהכל רק בחסדו יתברך. ואף-על-פי שאנו יודעים שאי אפשר לנו לפעל הישועה השלמה בתפלתנו לבד כנ"ל, אף-על-פי-כן אנו צריכין לעשות את שלנו, להרבות בתפלה בכל כווננו, ואז יכמרו רחמיו יתברך ויעשה בחסדו ויושיענו בקרוב למען שמו.

(הלכות נחלות, הל' ד, אותיות י ב)

הארות על מאמר "בחגיגות" (בסימן ה)

ז"ל: כי צריך כל אדם לומר כל העולם לא נברא אלא בשבילי (סנהדרין לו), [נמצא כשהעולם נברא בשבילי צריך אני לראות ולעיין בכל עת בתיקון העולם ולמלאות חסרון העולם ולהתפלל בעבורם], ע"ב.

וע"י לימוד תורה"ק מקרבין את הגאולה כמ"ש חז"ל (סנהדרין צט): כל העוסק בתורה לשמה מקרב את הגאולה שנא' (ישעי' נא) ולאמר לציון עמי אתה, (ובפרט ע"י עסק בלימודי יחידי הדורות, וביחוד כשעוסקים בספריהם על מנת ללמוד וללמד לשמור ולקיים שזה בחי מה דאיתא בזה"ק (נשא, דף קכד): בהאי חיבורא דאיהו ספר הזוהר יפקון ביה מן גלותא, וזה בחי' מה שרבינו ז"ל אמר במפורש (עין ח"י"מ מעלת תורתנו סי' ז) שהספר הקדוש של הליקוטי מוהר"ן הוא אתחלתא דגאולה, ואמר מאחר שיצא בעולם אני חפץ מאד שילמדו אותו וכו'). כי באמת גם גאולה הראשונה היתה בזכות עסק התורה כמ"ש חז"ל (תרא"ז, יד) וכן מצינו באבותינו הראשונים שלא נגאלו ממצרים אלא מתוך ד"ת, ובזכות עסק התורה תהי' הגאולה האחרונה כמבואר (שם) אין ישראל נגאלין לא מתוך הצער ולא מתוך השעבוד ולא מתוך הטילטול ולא מתוך הדחוק ולא מתוך שאין להם מזונות אלא מתוך עשרה ב"א שהן יושבין זה אצל זה ויהי' כל אחד מהן קורא ושונה עם חבירו וקולם נשמע, ומכל הנ"ל וע"פ הכלל שקבלנו מרבותינו שהתורה נדרשת מכלל הן אתה שומע ג"כ הלאו, שע"י שאין עוסקים כראוי בתורה הגאולה נדחית ומתרחקת ח"ו שזה בחי' משחז"ל (זוהר חדש, בראשית) יומא משיחא לא יתאריך אלא על ביטול אורייתא, אבל ע"י מקבלי עול לימוד וקיום התורה ע"י דייקא תבוא הגאולה, אשרי להם.

(מתוך הספר "יש מאין")

תיקון הכללי

שמרני א-ל, כי חסיתי בך (תהלים טז, א).

משמע שהוא נתינת טעם, דהיינו: "רבש"ע מכיון שאני סומך ובוטח רק עליך, ראוי אני שתשמור עלי, כדרך המלך השומר על נתיניו, והאימא השומרת על בניה". נ"א שמרני א-ל כי חסיתי בך. מי שחוסה בצלו של אחר ותולה תקוותו בו, מתעורר אצל מי שבוטח בו, לעזור לו בכל יכולתו שלא תתבדה תקוותו, וע"ז נאמר "אשרי כל חוסי בו" (תהלים ב, יב). ואכן מובטח לו שמירת ה', כעין מה שנאמר להלן (שם לב, י) והבוטח בה' חסד יסובבנו. נ"א כי חסיתי בך. בך הל"ל, אלא כמי שחוסה בסינר של אמא, של השכינה.

(מתוך הספר "שי למורא")

מדרש

מהו העדרת, אמר רבי שמעון בן רבי ישמעאל עדות הוא לכל באי עולם שיש סליחה לישראל. דבר אחר, עדות הוא לכל העולם שנתמנה מפי הקדוש ברוך הוא. אמר רבי יצחק משל למה הדבר דומה למלך שנטל אשה וחיבה יותר מדאי, כעס עליה והניחה, והיו אומרים לה שכנותיה אינו חוזר עליה עוד. לזמנים שלח לה ואמר בפדי את פלטיין שלי והציעי את המטות שביום פלוני אבא אצלך, כיון שהגיע יום פלוני בא המלך אצלך ונתרצה לה ונכנס אצלך לפלטיין ואכל ושתה עמה ולא היו שכנותיה מאמינות, אלא כיון שהיו מריחות ריח בשמים באותה שעה ידעו שנתרצה לה המלך. כך הקדוש ברוך הוא חבב את ישראל והביאם לפני הר סיני, ונתן להם את התורה, וקראן ממלכת כהנים, שנקאמר (שמות יט, ז): ואתם תהיו לי ממלכת כהנים, אחר ארבעים יום חטאו, אותה שעה אמרו העובדי כוכבים אינו מתרצה להם עוד, שנקאמר (איכה ד, טו): אמרו בגוים לא יוסיפו לגור, כיון שהלך משה לבקש רחמים עליהם מיד סלח להם הקדוש ברוך הוא, שנקאמר (במדבר יד, כ): ויאמר ה' סלחתי בך בך. אמר משה רבון העולם הריני מפיס שמחלת לישראל, אלא הודיע לעיני כל האמות שאין לבקר עליהם, אמר לו הקדוש ברוך הוא חייך הריני משרה שכנתי בתוכם, שנקאמר (שמות ח, ט): ועשו לי מקדש, ומכירין שמחלתי להם, לכה נאמר: משכן העדת, שעדות היא לישראל שמחל להם הקדוש ברוך הוא.

לעילוי נשמת
תמו בת אסתר ע"ה
נלב' ע' מ"ז שבט
תנצבה.
נתן וצ'רנה בלאוור ע"ה
ר' רפאל בן ר' משה ז"ל

להצלחת
ר' אברהם בן אסתר ומשפחתו
ברוחניות ובנשמות

לתרומות, הקדשה/מסירת שמות לזכרה
050 - 4161022
לקבלת העלון השבועי למייל צרו קשר במייל
netzah.meir@gmail.com

מכתבים על פרישת השבוע
מאת הרב"ח שמעון יוסף הכהן ויונפלד שליט"א

לרכישת הספר - 054-84 96548

לעילוי נשמת
חנה בת יצחק ע"ה
נלב' ע' ח' אדר א תשע"ו
ר' יוסף זאב בן שלמה זלמן גוטסמן ז"ל
נלב' ע' י"ח אדר א תשנ"ה
תנצבה.

לעילוי נשמת
שלמה בן אברהם חיון ז"ל
י"ז מנחם אב

יריב בן מניח
חזרה בתשובה שלמה